

— Ехъ, че си сънливка! Ставай Ваше косматое Величество! Потъркай очи! Ето, пролѣтѣта чука на прага! Ахъ, дѣрта сънливко!

— Спа ли? — Не! Азъ току-що прѣди малко съмъ задрѣмала...

— А, ха, ха, ха! Сега задрѣмала! А цѣла зима спала!... А, ха, ха! Ехъ, че скоро било! Ставай, мецо, пролѣтѣта срѣщай!

— Млѣкни! скарала му се мечката. Защо бързашъ? Не ме ядосвай, че щомъ река и заспа пакъ, нѣма да има по свѣта никаква пролѣтъ!...

— У-у! че мързеливка! Дай ѝ само да спи и прѣститѣ си да бозае. Ставай косматко! зачуруликало весело врабчето и бързо отлетѣло на друга страна!

Ядосаната баба мецана излѣзла на вѣнъ, за да провѣри истина ли ѝ говори врабчето!